

§ 5. I de i § 2, stk. 2, jf. stk. 4, omhandlede tilfælde påhviler det politiet på begæring af de i § 2, stk. 3 og 4, nævnte personer eller myndigheder at yde bistand til indlæggelsens iværksættelse, når de for indlæggelsen fastsatte betingelser er opfyldt. Nærmere regler om politiets medvirken til indlæggelsen gives af justitsministeren.

*Stk. 2.* Sindssyge, som ved politiets foranstaltning begæres indlagt som farlige for sig selv eller for andre, skal straks modtages på statens eller kommunens sindssygehospitalet.

§ 6. I de tilfælde, hvor en sindssyg er tvangsindlagt ved politiets bistand, påhviler det politiet straks ved indlæggelsen at give skifteretten på den sindssyges hjemsted meddelelse herom for at der kan blive beskikket ham en dertil egnet og villig tilsynsværge, om muligt en person af hans nærmeste pårørende, dog ikke den, der har foranlediget ham tvangsindlagt; hvor forholdene ikke taler derimod, bør endvidere den sindssyges eget ønske tages i betragtning ved beskikkelsen. Tilsynsværgeren skal holde sig underrettet om den sindssyges tilstand og drage omsorg for, at opholdet i hospitalet eller helbredelsesanstalten ikke udstrækkes længere end nødvendigt. Den sindssyge har ret til at afsende lukkede breve til tilsynsværgeren.

*Stk. 2.* I andre tilfælde af behandling på hospital eller anstalt end de i stk. 1 nævnte påhviler det på tilsvarende måde den behandlende læge at foranledige en tilsynsværge beskikket, hvis den sindssyge selv fremsætter ønske derom.

§ 7. Er en patient helbredet, skal den behandlende læge udskrive ham eller, hvis han er indlagt ifølge dom eller i henhold til § 10, stk. 1, snarest gøre indstilling til vedkommende ret eller myndighed om hans udskrivning.

§ 8. Når den behandlende læge skønner, at udskrivning er uforvarlig, enten fordi patienten er farlig for sig selv eller for andre, eller fordi udskrivning væsentlig vil forringe udsigterne for patientens helbredelse, skal udskrivning nægtes.

*Stk. 2.* Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde må den behandlende læge ikke nægte at efterkomme en anmodning om udskrivning, medmindre den må antages at ville medføre væsentlige ulemper for patienten selv, og justitsministeren tiltræder nægtelsen.

§ 9. Udskrivning kan begæres af patienten selv eller af følgende personer: Indehaver af forældremyndighed, værge, lavværge, tilsynsværge, ægtefælle, myndige børn, forældre eller andre nære slægtninge.

*Stk. 2.* For så vidt en sådan begæring afslås, skal den behandlende læge på forlangende af den, der har fremsat begæring om udskrivning, forelægge sagen for justitsministeren, der inden 1 måned afgør, om udskrivning skal finde sted.

*Stk. 3.* Når justitsministeren har bestemt, at udskrivning skal nægtes, skal der gives den, der har begæret udskrivning, meddelelse derom. Samtidig skal vedkommende gøres bekendt med, at spørgsmålet om lovligheden af tilbageholdelsen kan forelægges retten i overensstemmelse med retsplejelovens kap. 43 a.

*Stk. 4.* Er en fremsat begæring afslået af justitsministeren, kan spørgsmålet om udskrivning ikke med virkning efter denne paragraf rejses, forinden der er forløbet fire måneder efter justitsministerens afgørelse. Forelægges spørgsmålet om tilbageholdelsens lovlighed retten, regnes den nævnte frist fra rettens afgørelse.

§ 10. Over for sindssyge personer, hvis sygdom ifølge lægeerklæring rummer fare for retssikkerheden, skal overøvrigheden, for så vidt det skønnes fornødent, træffe passende sikkerhedsforanstaltninger, eventuelt ved anbringelse på dertil bestemt hospital eller anstalt. Sådanne sindssyge skal snarest muligt modtages på statens eller kommunens sindssygehospitalet.

*Stk. 2.* Foranstaltninger, der er truffet i henhold til foranstående bestemmelse, kan kun ophæves eller forandres af vedkommende overøvrighed.

*Stk. 3.* Spørgsmålet om anbringelsens eller tilbageholdelsens lovlighed kan dog af den pågældende selv eller af den, der handler på hans